

Ústav světových dějin

Posudek vedoucího bakalářské práce

Petr Prouza, *Každodenní život britských vojáků za války na Pyrenejském poloostrově, 1807-1814*, Bakalářská práce, Ústav světových dějin, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2013, 48 stran rukopisu

Petr Prouza si pro svoji bakalářskou práci zvolil velmi zajímavé téma z vojenských novověkých dějin – analýzu každodenního života britských vojáků v letech 1807-1814, kdy Velká Británie bojovala na Pyrenejském poloostrově proti napoleonské Francii. Mimo jakoukoli pochybnost se jedná o téma, které je jednak vhodné pro práci v bakalářském semináři, jednak je velmi náročné, už jen proto, že k němu existuje jen relativně malé množství odborné literatury a že autor musel pracovat převážně s vydanými prameny, jejichž jazyk, terminologie atd. nejsou vůbec jednoduché.

Prouza rozdělil svoji bakalářku do čtyř logicky řazených kapitol. První je z nich přitom plně výhradně jakousi „uvozovací“ funkci – autor v ní velmi stručně načrtl to, co stojí v jejím názvu – tj. britská armáda a napoleonské války. Kapitola by přirozeně mohla být mnohem rozsáhlejší, zároveň ale v podobě, v jaké ji autor ponechal, plně vyhovuje. Jádro práce tvoří druhá až čtvrtá kapitola. Petr Prouza v nich, tentokrát již detailně a poměrně pečlivě analyzoval verbování do armády, život vojáků v kasárnách a jejich výcvik (druhá kapitola), tzv. „armádu v pohybu“, tj. vojenské pochody během jednotlivých tažení, táboření vojáků, záležitosti týkající se hygieny a nemocí (třetí kapitola) a konečně taktiku v bitvách, „zážitky“ z bitev, zranění vojáků a problematiku jejich úmrtí (poslední čtvrtá kapitola).

Pokud jde o celkové hodnocení bakalářky, jako její vedoucí rád konstatuji, že Petr Prouza odvedl vynikající práci, pokud jde o studium pramenů a literatury, výtečně se vyzná v problematice, kterou si zvolil jako své téma, v tomto smyslu mu lze jen máloco vytknout. Jeho závěry, ať už dílčí či komplexní, shrnuté na konci práce, jsou pro mě bez problémů akceptovatelné. O tom, že Prouza zvládl „řemeslo“, svědčí rovněž hloubka jeho analýzy a především schopnost věnovat se podstatným záležitostem, jež mají velkou vypovídací hodnotu, stejně jako to, že dokáže na drobnosti, na zdánlivém detailu velmi dobře demonstrovat či ilustrovat věci, události či fenomény, jež mají obecnější platnost.

Jistý problém představuje jazyková stránka práce. Vzhledem k tomu, že všechny termíny, s nimiž Petr Prouza pracoval, jsou v originálu v angličtině, nebyl si v řadě případů zjevně jist, zda a jakým způsobem je překládat do češtiny, zda je tento překlad „pracovní“ či „definitivní“ a podobně. Z toho vyplývá jistá rozkolísanost, pokud jde o tyto termíny, ať už se jedná o vojenské hodnosti, typy zbraní atd. Těmto těžkostem velmi dobře rozumím, sám jsem řadu podobných problémů musel řešit v souvislosti s anglickými tématy mnohokrát, byť se v mém případě vesměs jednalo o témata z politických, respektive ústavních dějin.

Jinou věcí je, že Petr Prouza navzdory mému opakovanému upozorňování ponechal v práci gramatické a stylistické chyby, jich je více, než bych čekal, a to jak v textu samotném,

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

tak v poznámkovém aparátu. Tato věc mě mrzí o to víc, že zcela zbytečně znehodnocuje jinak výtečnou bakalářku, věnovanou tématu, jež je v české historiografii dosti unikátní.

Ať už se nicméně Prouza dopustil ve výše uvedeném ohledu jakýchkoli pochybení, skutečná hodnota jeho práce, tj. již zmíněné množství prostudovaných pramenů a literatury, pečlivá analýza atd., mě vede k tomu, že v jeho případě vědomě nechci přeceňovat formální stránku věci (zejména v poznámkovém aparátu), a proto nakonec po pečlivém zvážení navrhuji hodnocení „výborně“. Koneckonců, v bakalářce jde především o to naučit se pracovat s prameny, s literaturou, dokázat je správně interpretovat, vyvodit z nich podstatné a logické závěry. V tom všem Petr Prouza mimo jakoukoli pochybnost obstál. K hodnocení „výborně“ jsem se navíc přiklonil také proto, neboť jsem si jist, že si Petr Prouza vezme moje výtky k srdci a příště se podobných formálních lapsů vyvaruje.

Navrhované hodnocení: výborně

V Praze, 14. června 2013

Prof. PhDr. Martin Kovář, Ph.D.
Ústav světových dějin FF UK v Praze